

DE PSALMEN DAVIDS.

Den eersten Psalm.

Die niet en gaet in
der godtloosen raet/

Die op den weg der sondaers
niet en staet/ En niet en sit by den spot-
ters onreyn; Maer dagh en nacht

heeft in Godts wet alleyn. Al sinen
lust/ ja spreekt daer van eenpaer; Die
mensch is welgelucksaligh voornaer.

2. Hy sal gelijck zijn eenen schoone
boom/ Geplant by eenen klaren water-
stroom/ Die sijn vruchten geeft in he-

uame tijden/ Van welke geen droo-
ve bladt valt bezijden: Soo sal die
mensche saligh zijn bekent / Met al

dat doen/ tot welchen hy hem wendt.
Maer soo en is 't met den godt-
loosen niet / Die als kaf verstroyt

worden daer men 't siet / 't Welck
in den wint hier en daer wert ge-
roeyden: Soo sullen sy in Godts ge-
rechten beven/ En niet bestaen/ maer

als asch en als stroem/ Die niet en
gaet in der godtloosen raet/ Die op den weg der sondaers
niet en staet/ En niet en sit by den spot-
ters onreyn; Maer dagh en nacht
heeft in Godts wet alleyn. Al sinen
lust/ ja spreekt daer van eenpaer; Die
mensch is welgelucksaligh voornaer.

haest vergaen beschaemt; Met den
vromen werden sy niet genaemt.

4. Godt kent den weg en der vromen
gemoet/ Hy draeght soorge voor hen en
voor haer goet; Dies sullen sy wel-

gelucksaligh wesen: Maer nademael
dat onse Godt geprefen op der godt-
loosen wegen niet en acht / Sy en
haer doen werden tot niet gebracht.

Den ij. Psalm.

Warom raest dat volck met

suchen hooghmoet? Waerom ho-
men de heydenen te samen? Wat is 't
dat haer vergreys soo woeden doet /

En raetslaen van dingen die niet be-
tamen? De koningen hen te samen
verbinden / De voornaemst' al zijn

oock daer toe bedacht; Godt te be-
stryden sy hen onderwilden / En
sinen Gesaliden met grooter macht.

2. Sy spreken t' saem/ Laet ons bre-
ken met een haer banden al/ daer mede
sp ons